छवि *f.* 1) splendor. Ur. 31. 4. infr.; Ragh. 9. 34. 2) pulchritudo. (Germ. vet. *scieri* lucidus, mutato *v* in *r*, sicut e.c. in *birumês* sumus = भवामस्, gr. comp. 20.; hib. *sceimh* «beauty, bloom», *sceimheuch* «handsome, bloomy», v. Pictet p. 60.)

छष् 1. *P.* (वधे) occidere; *cf.* कष्, खष्, चष्, झष्, रुष्, जूष्.

छाग *m.* caper, capra. Hit. 120. 20. (v. छग et voces ibi comparatas.)

छाय *v. sq.*

छाया *f.* (ut mihi videtur, e छद्या, a r. छद् tegere s. या, ejecto द् et productâ antecedente vocali) umbra. N. 5. 26. 13. 57. — छाय *n. id.* Ragh. 4. 20. (v. not.); 7. 4. 12. 50. (Gr. σκιά, v. r. छद्.)

छित *Part. pass. rad.* छो *q. v.*

1. छिद् 7. *P. A.* (छिनद्मि, छिन्दे, praet. multf. अच्छैत्सम् Mah. 2. 1942., अच्छिदम् A. 7. 21., part. pass. छिन्न gr. 607.) scindere, abscindere. Dev. 10. 14.: छिन्नधन्वन्; 15.: चिच्छेदा "पततस् तस्य मुद्गरन् निशितैः शरैः; Bh. 2. 23.: नै 'नञ् छिन्दन्ति शस्त्राणि; N. 17. 37.: छित्त्वा वस्त्रार्धम्; 26. 17.: इयेष स शिरश् छेत्तुङ् खड्गेन; Dev. 7. 19.: शिरस् तेना 'सिना 'छिनत्. Notentur locutiones: संशयञ् छेत्तुम् dubitationem eximere. Bh. 6. 39.; तृष्णाञ् छेत्तुम् sitim exstinguere. Hit. ed. Lond. 37. 8. — *Caus.* abscindi jubere. Man. 8. 283.: हस्तौ छेदयेत्. (Cf. छुट्, छुर्; lat. *scindo, scidi*; gr. ΣΧΙΔ, σχίζω, σχίδη, σχέδη, σχινδαλμός, σκινδαλμός, σκίδνημι; fortasse etiam σχάζω huc pertinet, cujus α e formâ gunatâ छेद् q. v. explicari potest, abjectâ vocali radicali; etiam goth. *skaida* separo, nostrum *scheide* nituntur formâ gunatâ, servatâ contra regulam primitivâ mediâ; etiam goth. *dis-skreita* disscindo huc traxerim, insertâ liquidâ, nisi, quod minus mihi arridet, deducendum est e कृत्, praefixo *s* et servatâ contra regulam finali tenui; germ. med. *schîte* findo, praet. *scheit, schiten*; *shinde* glubo, praet. *schant, schunden*, cujus *a*, sicut in gr. σχάζω, nititur gunatâ formâ; sic etiam nostrum *spalte*, germ. vet. *spaltu* findo, mutatâ gutturali in labialem, sicut in *spüle*, v. क्षल्, et conversâ nasali in *l*, sicut in goth. *aljis* alius, v. अन्य; respiciatur etiam subst. *spân* ramentum, assula, cujus *n* aut ad radicem pertinet - छिन्द्, *scind*, σκινδ - aut ad derivationem, cf. छिन्न; germ. vet. *splitar*, nostrum *Splitter*, transposito *il* in *li*; germ. med. *splize* scintilla; fortasse etiam gr. σπινθήρ sicut lat. scintilla notione scindendi nititur; nec non σπιλάς, sicut lat. *rupes* a *rumpo*; σπιλάς igitur esset pro σκιδάς; lith. *skědra* ramentum, assula, *skaldau* findo, *skirru* separo; hib. *scaithim* «I cut off, lop»; mutatâ gutt. in lab. et *d* in *l*: *spialaim* «I dilacerate, dilaniate»; servatâ gutt. et mutatâ *d* in *l* vel *r* (v. छुर्): *scaoilim* «I loose, untie, scatter, disperse», *scairim* «I disperse, scatter»; servatâ nasali formae छिन्द्, *scind*, et abjecto *d* vel mutato per assimilationem in *n*, sicut in *cunn* luna = छन्द्: *scainim* dirumpor «I burst», *scinnim* «I spring, start, burst out».)

c. अव abscindere, dividere. Bhar. 2. 1.: दिक्कालानवच्छिन्न.

c. आ 1) scindere. Hit. 10.: आच्छिद्य धमनीम्. 2) separare. Ram. III. 44. 22.: आच्छिद्य पुत्रे निर्याते कौशल्या यत्र जीवति.

c. आ praef. अव abscindere, avellere, eripere. Ur. 10. 14.: दैत्यहस्ताद् अवाच्छिद्य.

c. उत् 1) *i. q. simpl.* Man. 7. 139.: नो 'च्छिन्द्याद् आत्मनो मूलम् परेषाञ्चा 'तितृष्णाया । उच्छिन्दन् ह्य् आत्मनो मूलम् आत्मानन् तांश्च पीडयेत्. 2) evertere, extinguere, destruere, delere. Ragh. 2. 23.: उच्छिन्नरिपु; 5. 71.: किम् वा रिपूंस् तव गुरुः स्वयम् उच्छिनत्ति. 3) detrahere, subtrahere, subducere, derogare, *Pass.* desiderari. Hit. 19. 9.: तृणानि भूमिर् उदकम्... एतान्य् अपि सताङ् गेहे नो 'च्छिद्यन्ते कदाचन; *v. sq.*

c. उत् praef. वि *id.* Br. 3. 8. गते स्वर्गे विनष्टेच ममा 'नुजे पिण्डः पितॄणाम् व्युच्छिद्येत् (de passiv. formâ व्युच्छिद्येत् v. gr. 493.)